

РЕШЕНИЕ

№ 2847

гр. София, 27.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Младен Семов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **11956** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба на Началника на 05 РУ-СДВР ,чрез юрк.П. против Решение № 20169510/09.08.21г по нахд № 1632/21г на СРС, НО, 134-ти състав, с което е отменил НП № 1440/27.07.20г на Началника на 05 РУ-СДВР, с което на К. Й. Д. от [населено място], на осн. чл. 218б от НК, е наложено адм.наказание “глоба” в размер на 200лв, за нарушение на чл.194 ал.3 от НК/кражба на стоки от магазин, на стойност 386.92лв, на 12.06.20г /.

В жалбата се твърди, че решението е проц. и мат.незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и потвърждаване на НП. Оспорва се извода на СРС за наличие на нарушение по чл.57 ал.1 т.6 от ЗАНН/реквизити на НП/, поради разминаване между словесно описание/отговарящо на ал.1 на чл.194 от НК/ и дадената правна квалификация на нарушението/такава по ал.3 на чл.194 от НК/, което е нарушило правото на защита на лицето.АНО е приел, че е налице довършено деяние, но е без значение дали е опит или довършено деяние предвид чл.9 ал.2 б.”б” от ЗАНН /чл.218б от НК е посочен като изключение/. Неизписването на “маловажен случай” в НП не води до незаконосъобразност на НП, като лицето е разбрало за какво нарушение е наказано. Глобата е наложена в среден размер, като постига целите на наказанието по чл.12 от ЗАНН. В съд.заседание касаторът не се представлява. В депозираните писмени бележки се претендира юрк.възнаграждение и се оспорва като прекомерен

адв.хонорар на насрещната страна.

Ответникът К. Й. Д. не се явява или представлява в съд.заседание. Депозиран е писмен отговор по жалбата и писмени бележки/ИДЕНТИЧНИ СА/, в които жалбата се оспорва като неоснователна и се моли за отхвърлянето ѝ, претендират се разноски за двете инстанции/на осн. чл. 38 от Задв/. Сочи се още, че правилно СРС приема наличие на нарушение по чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН, като НП е било проц. и мат.незаконосъобразно и СРС го е отменил правилно.АНО носи доказ.тежест пред СРС.НП е издадено въз основа на прокурорско Постановление за отказ да се образува нак.производство/чл.36 ал.2 от ЗАНН/, като Д. не е привлечена към нак.отговорност по чл.219 от НПК.Правото ѝ на защита е било нарушено, като не е имало идентичност между субектите и предмета на прокурорското постановление и НП. В такъв случай е следвало да се състави АУАН-чл.36 ал.1 от ЗАНН, а не адм.нак.производство да започне директно със съставянето на НП/тъй като лицето изобщо не е било субект на нак.производство/.Постановлението трябва да се разглежда само като повод за започване на адм.нак.производство/а не като основание за започване на такова/-когато лицето не е привлечено като обвиняемо в нак.производство, така че адм.нак.производство следва да се образува по общия ред на чл.36 ал.1 от ЗАНН. В НП липсва описание на фактите и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, като правната квалификация е неправилна.

Прокурорът изразява становище за основателност на жалбата.

Съдът намира кас. жалба за допустима, като депозирана в срока и съгл. изискванията на АПК, пред надлежни съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу акт от категорията на посочените в чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

Съгласно чл.63 ал.1, от ЗАНН първоинстанционното решение подлежи на касационно оспорване на основанията, предвидени в НПК. В чл. 348 ал.1 от НПК са изброени 3 касационни основания: нарушен е закона, допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила или наложеното наказание е явно несправедливо. Съгласно чл.218 от АПК касационният съд обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, като за неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон следи и служебно. От което по аргумент на противното следва, че за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от първоинстанционния съд и за явна несправедливост на наложеното наказание Съдът ще следи, само ако са били изложени в жалбата като касационни основания.

Съдът счита решението на първоинстанционния съд за валидно и допустимо, но за проц. и мат.незаконосъобразно, по следните съображения:

В хода на адм.нак.производство не е съставян АУАН, като НП е издадено на осн. Постановление на СРС №25295/07.07.20г - с него е постановен отказ да се образува нак.производство и се прекратява преписка №1050/20г на 05 РУ-СДВР/прок.преписка № 25295/20г на СРП/, като на осн. чл. 199 и чл.213 ал.1 от НПК и чл.218б и чл.424 ал.5 от НК- преписката по предварителната проверка се изпраща на Началника на 05то РУ-СДВР за налагане на глоба по адм.ред ,за извършено деяние по чл.194 ал.3 вр. ал.1 от НК.В самото НП е изписано, че е нарушен чл.194 ал.3 от НК, в прокурорското Постановление е изписано - чл.194 ал.3 вр. ал.1 от НК.

За да отмени НП, СРС е приел, че в хода на адм.нак.производство бил съставен АУАН/и то в срока по чл.34 от ЗАНН/, като в НП правната квалификация била чл.194 ал.3 вр. ал.1 от НК/така се различавала от правната квалификация по чл.218б,

препращаш към чл. 194 ал.3 от НК/. И двете цитирани установявания на СРС не са верни, като противоречат на доказателствата от адм.нак.преписка. АУАН не е съставян изобщо, а в НП е посочена правна квалификация по чл.194 ал.3 от НК /без текста “вр. ал.1”/. Правната квалификация всъщност е дадена от прокурора, като с Постановлението му преписката е пратена на ответника именно за налагане на адм.наказание за деяние по чл.194 ал.3 от НК, вр. чл. 218б от НК. Неверен е и изводът на СРС, че има разминаване в словесното описание на деянието и дадената в НП правна квалификация, като лицето било с нарушено право на защита. Всъщност правото му на защита не е нарушено, като много добре е разбрало за какво престъпление се наказва - но по адм.ред, въз основа на прокурорско Постановление. Още по-неверно е установяването на СРС, че в Постановлението се визирал опит, а в НП- довършено престъпление.Неправилен е и изводът, че в словесното описание на деянието в НП следва да се използва юридическия термин “противозаконно отнемане на чужди движими вещи”, а не използвания общоизвестен термин “кражба”. Изводът е неверен, тъй като “противозаконно отнемане на чужди движими вещи” е текста на самата правна квалификация в НК/той не е пресъздаден в НП, посочено е само с цифрово изражение правната квалификация - чл.194 ал.3 от НК/, като в словесното описание на деянието в НП е използван израза “кражба” /това е напълно допустимо за словесно описание/.

Следователно, СРС се е произнесъл въз основа на неправилно установена фактическа обстановка/относно наличието на АУАН и относно правната квалификация, изписана в НП/, в резултат на което е извел неправилни правни изводи. Решението следва да се отмени и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС, при което след правилни фактически установявания/подкрепени и съответни на доказателствата по преписката/- да се изведат относимите и правилни правни изводи. При новото произнасяне СРС следва да присъди и разноските за всички инстанции до момента на произнасянето му.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 и чл. 222 ал.2 от АПК, К..състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20169510/09.08.21г по нахд № 1632/21г на СРС, НО, 134-ти състав.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на СРС, съобразно задължителните указания.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове:

